

Det er klart, at det, hvis man har en mand, der er meget højtlønnet, godt kan hænge sammen, men for langt de fleste vil det ikke kunne hænge sammen. Derfor er det her forslag et forslag, der vil betyde en stor social skævhed og en stor risiko for, at nogle af de børn, der har aller mest behov for at få et godt pædagogisk tilbud, ikke kommer i daginstitutionerne. Derved vil det være med til at forstærke de sociale problemer i stedet for at lave nogle tilbud, der kunne forbedre børnenes forhold.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til fru Tove Videbæk: Ja, jeg kan bekræfte, at man absolut også vil kunne se nogle positive resultater af det og en positiv indflydelse jo først og fremmest i form af, at man i de familier, hvor man synes, det her er det rigtige valg, får det bedre, synes man har et bedre udgangspunkt og måske i virkeligheden får overskud og kræfter til nogle andre ting.

Det er meget væsentlig for mig at understrege det med, at hvis det er det, der betyder noget for familiens trivsel, så giver det jo en meget positiv afsmittende effekt i det hele taget.

Så skal jeg sige til fru Elisabeth Arnold og også til fru Line Barfod, at der jo ikke er noget til hinder for, at også mænd kan vælge at gå og passe deres barn eller deres børn i maks. 1 år, hvis der skulle være mænd, der har lyst til det. Jeg ved godt, at vi ud af alle statistikker kan se, at det fortrinsvis er kvinderne, der tager barselorlov og også har taget forældreorlov osv., men der er rent faktisk lige valgmulighed både for mænd og kvinder.

Så siger fru Elisabeth Arnold, at der er et problem i forhold til, at kvinder er den største ubrugte arbejdskraft. Jamen det er rigtigt, at det jo er et faktum. Sådan er det, når vi ser på statistikkerne i Europa.

Men måske kan det her jo også have en positiv effekt på længere sigt i forhold til, at man får en god start eller en god periode i familien i forhold til børneopdragningen og dermed på andre tidspunkter måske kan blive længere på arbejdsmarkedet eller indrette sig på en anden måde, eller hvad ved jeg.

Jeg har klart sagt, at det for os er en prioritering. Vi er meget opmærksomme på, at der bliver en større efterspørgsel efter arbejdskraft. Vi tager nogle initiativer på forskellige områder for

at øge arbejdsudbuddet, men vi vil ikke, fordi der er en større mangel på arbejdskraft, ofre de her valgmuligheder for børnefamilierne. Det er et prioriterings spørgsmål for os, og vi synes, at det er en vigtig prioritering, for det er et spørgsmål om at give børnefamilierne et godt grundlag for deres familieliv. Så det er helt klart det, der ligger bag vores ønske om at gennemføre den her beslutning.

Til fru Line Barfod skal jeg endnu en gang understrege – og jeg skal kvittere for indrømmelsen af, at det dog i hvert fald for nogle kan betyde et friere valg end i dag – at for de børn, der har et behov, fordi det er et spørgsmål om deres udvikling, deres trivsel, eller hvad ved jeg, er der allerede i dag en forpligtelse for kommunerne til at gå ind og overveje f.eks. at give et tilbud om at komme i et kommunalt dagtilbud.

Den forpligtelse vil jo stadig væk være gældende. Det er kommunernes ansvar at sørge for at tage fat om situationen, hvis der er nogle børn, der har et særligt behov.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes ikke, at svaret var meget tydeligt på mit spørgsmål før: Hvorfor man har begrænset det til arbejdsindkomst? Det blev henvist til udvalgsarbejdet. Men jeg synes alligevel, at det er en overvejelse værd. Der er jo mange mennesker, der tjener mange penge på andre måder end arbejdsindkomst. Der er mennesker, der lejer huse ud og lever af det. Det er jo ikke arbejdsindkomst. Vil de stadig kunne få ydelsen, når de gør dét?

Så er der mennesker, der lejer jord ud. Det vil jo typisk være landmænd, for det er dem, der har jord. Det er jo ikke en arbejdsindkomst at tjene penge ved at leje jord ud. Er de omfattet af det her?

Så vil der være mennesker, der på den ene eller anden måde lever af kapitalindkomst af forskellige grunde. Er de omfattet af undtagelsesreglen her? Det må regeringen kunne svare på.

Så synes jeg i øvrigt, at forslaget rejser en langt mere vidtgående principiel debat. Det hedder, at der er en række mennesker, der ikke benytter sig af offentlige tilbud f.eks. uddannelsstilbud eller andre tilbud. Får de på samme måde – og er det regeringens overvejelse at gå videre også dér? – en trækningsret i det offentlige, fordi de ikke brugte et tilbud?